

[Rager.]

meget inde i Sagen til, at en saa forkert Bemærkning skulde undslippe ham. Jeg har ikke været i Ringkøbing og Omegn, men jeg har været andre Steder, og særlig paa Fyn møder man den forkerte Betragtning, som Viceordføreren det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen siger er Hovedsagen, at disse Mennesker med de meget store Indtægter, 3 000—4 500 Kr., faar saa mægtige Tilskud. Man saar ved denne Tale i de Sjæle, der er endnu mere uvidende end dem, der kolporterer Rygtet, en Misstemning, og det kan jo undertiden bagefter, naar de ærede Medlemmer maaske alligevel gerne vil være med, blive vanskeligt for dem at imødegaa, hvad deres Parti saaledes har udsaaet. Derfor siger jeg, at det er meget vigtigt, at vi har sat ind paa dette Punkt, og det vilde være ypperligt, om de Herrer fra Oppositionen vilde sørge for, at deres Folk nu ogsaa bliver klar over dette Forhold.

Saaledes som hele Udviklingen nu har været, kommer vi ikke udenom, at det foreliggende Lovforslag vil blive forkastet. Det bliver sikkert ikke nogen morsom Tid, der kommer for Arbejdsløshedskasserne. I sin sidste Beretning gør Arbejdsdirektøren opmærksom paa den Virkning paa Kasserne, det vil faa, dels, at der har været en Opgangstid, i hvilken Kasserne er gaaet godt, dels, at en Del af dem, der den Gang var arbejdsløse, havde opbrugt al deres Understøttelse i de foregaaende daarlige Aar. Men naar disse daarlige Aar nu er kommet paa Afstand og daarlige Aar slaar ind igen, saa kommer der ud over den normale Forøgelse det til, at den Afgang, der hidtil har været af Folk, som ikke fik Understøttelse, fordi de havde opbrugt, hvad de kunde faa, ophører. En Kontingentsnedsættelse tror jeg derfor neppe der vil blive Tale om.

I de Drøftelser, vi har ført i Udvalget, har Regeringspartierne i meget høj Grad søgt at støtte sig til Sagkundskaben, ikke alene den Sagkundskab, Arbejdsdirektoratet raader over, og som Ministeriet velvilligt har stillet til Disposition, men ogsaa den Sagkundskab, som Arbejdsløshedskasserne Medlemmer raader over, og jeg har kun kunnet naa til den Overbevisning, at hvis man vedtog noget, der var væsentlig ringere end det, der fra vor Side er foreslaaet at forhandle om i Fællesudvalget, blev der ikke oprettet Krisekasser, og dermed vilde Formaalet ikke være opnaaet. Vi har nu 2—3 Gange i dette høje Ting behandlet Lovforslag, der uilsigtede at faa Krisekasser oprettet, men uden at det er sket i nogen videre Udstrækning; hvem der

har Skylden for det, skal jeg ikke udtale mig om, men det er i hvert Fald en Kendsgerning.

Der kommer efter min Mening vanskelige Tider for Arbejdsløshedskasserne, og jeg tror, det er lidt forkert af det ærede Medlem Hr. Krag at tale om, som han gjorde det i Dag, at nu er Kasserne saa konsoliderede, at man kunde begynde at tænke paa Kontingentsnedsættelse. Lad os hellere lade Opfordringen dertil komme fra Arbejdsdirektøren, lad os ikke begynde her i Salen at opfordre til noget i den Retning — det vil vistnok være forkert.

Jeg skal slutte disse mine Bemærkninger med at anbefale Tinget atter at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, i hvilken det oprindeligt blev fremsat i Folketinget, selv om en Lovgivning paa dette Omraade derved falder bort i Øjeblikket paa Grund af den Stilling, som Landstinget finder det for godt at indtage.

Statsministeren (Stavning): Der er vist ingen Grund til, at jeg giver en vidtløftig Imødegaaelse af de faldne Udtalelser, navnlig efter at de to Ordførere for Regeringspartierne (Einer Jensen og Rager) har udtalt sig om de Enkeltheder, der knytter sig til Spørgsmaalet om Krisekasser, og hvad dertil hører. Det, der har Interesse i Øjeblikket, er at faa en Afgørelse af den Lov, som man fremsatte i Januar Maaned om midlertidig Hjælp til de mange arbejdsløse, der havde opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse. Det er da for saa vidt et meget passende Tidspunkt, denne Afgørelse kommer paa som Indledning til den smukke, hellige Paaskefest. Vi har jo nu allerede set Landstinget afvise endeligt og uigenkaldeligt Hjælpen til de arbejdsløse, og vi vil se de Partier, der har Flertallet i Landstinget, gøre det samme her. Det er mod dette, mod hele den Behandling, denne Sag har været udsat for, jeg finder Anledning til at nedlægge Indsigelse.

Det ærede Medlem Hr. Krag har før sagt, at Flertallet i Landstinget hele Tiden havde været imod ekstraordinær Hjælp. Hvis dette var sagt tydeligt og klart for lang Tid siden, vilde vi ikke have haft Forhandlinger endog saa sent som nu. Det ene af de Partier, som danner Flertallet i Landstinget, har imidlertid sagt noget andet. Det konservative Folkeparti har gentagende erklæret, at de var villige til at yde en midlertidig Hjælp, hvis de kunde opnaa noget til Gengæld paa det Omraade af Lovgivningen, hvor de i særlig Grad ønskede det. Det er overhovedet denne Tilstand indenfor Flertallet